

2: 109. *Alla mina glada dagar*

Alla mina glada dagar
Uti sorg förvandlad' är' :,:
Lilla vännen, den jag hafver älskat
Hon är långt borta, hon är icke här.

Huru kan jag vara nöjder,
Huru kan jag vara glad,
När mitt hjerta till oro sig böjer:
Jag hafver alls ingen glader dag.

Ingen dyrk ej heller nyckel
Kan upplåsa detta bröst;
Ty det fins ingen men'ska på jorden
Som kan gifva mig någon tröst.

När som himmelens klockor klämta
Sista timman utaf mitt lif,
Si, då öppnas mig en kärlek
Som förut var dold för mig.

C. J. Norling.